

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egyet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 "
Negyedévre	1 "

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszerű hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. — Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

az

„EPERJESI LAPOK”

című

társadalmi s gazdasági hetilap IV. negyedére.

Előfizetési feltételek.

Egész évre	4 frt
Félévre	2 "
Negyedévre	1 "

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal eszközölhetők.

Eperjes, september 11-én.

A koldulás megszüntetése tárgyában létesítendő szabályrendelet tervezete — miután a városi képviselő tagjai közt tanulmányozás végett kiosztatott — a legutóbb tartott városi közgyűlés napirendjére volt kitűzve.

Ezen ügy, mely megindítása óta a metamorphosis annyi phásisán ment keresztül, mindazáltal ez alkalommal sem került érdemleges tárgyalás és végeldöntés alá.

Megtörtént az, a mi már azelőtt is néhányszor. A képviselő két tagja a szőnyegen forgó tervezettől eltérő javaslattal s illetőleg módosítvánnyal lépett fel.

Az egyik javaslat perhorrescálja a községi terheknek egy ujjal való szaporítását, célszerűtlennek nyilvánítja a koldulás terhétől ilyen áron való megszabadulást s a célba vett községi pótlék mellőzésével az előbbi tanácsi előterjesztvény elfogadását ajánlja, mely

szerint minden házbirtokos szabadságára lenne bízva, magát a koldulás terhe alól megváltani, a magukat meg nem váltók pedig, a koldusok által — miként eddig — úgy ezentul is meglátogatnának.

Annak idejében lapunk is ezen tanácsi előterjesztvény mellett emelt szót, mivel a koldulás ügyének ily módon való rendezése viszonyaink között tényleg legcélszerűbbnek tünik fel.

Azon törvényhozásilag kimondott elvnek, hogy „minden község saját szegényeit eltartani köteles,” kétségkívül ily módon is meglett volna felelve; azonban a képviselő többsége az e célra kivetendő pótlék mellett nyilatkozván, az új tervezet ezen alapon készült s az előbbinek elfogadása iránt tett javaslat eljuttatott.

A másik benyújtvány a szőnyegen forgó tervezetnek módosítványa, mely az abban foglalt elveknek megtartása mellett némi bővítéseket is tartalmaz s más beosztást követ.

Ezen módosítvány az eredetihez hasonlóan sokszorosított, a városi képviselők közt tanulmányozás végett kiosztatni s a legközelebbi közgyűlések egyikének napirendjére fogtűzteni.

Szükségesnek tartjuk közönségünk figyelmét a tárgyra újlag azon okból felhívni, mivel annak — mint említettük — pénzügyi oldala is van, mely elég indok arra, hogy az ügyet beható megfontolás tárgyává tegyük.

Különös figyelmet fog igényelni kivált a községi pótléknak igazságos és arányos kivetése.

Tudjuk mindnyájan, hogy a községi pótléknak jellege általános, melyhez minden lakos egyaránt hozzájárulni köteles, tudjuk azonban

azt is, hogy a koldusokat eddigelé nem az egész városi lakosság, hanem csak annak vagyosabb része látta el segélylyel. Ha mármint mindenki — tehát a szegényebb sorsuak is, kiket eddig koldusok soha meg nem látogattak s kikre nézve már a jelenlegi adóteher is nagy teher — a vagyosokkal egyaránt s különbség nélkül meg fognak e címen adóztatni, úgy attól lehet tartanunk, hogy ez kellemetlen visszahatást fog eredményezni. Nézetünk szerint tehát ezen körülményt is figyelembe kellene vennünk, ha ilykép talán kénytelenek volnánk is, a pótlék általános jellegétől némileg eltérni s tekintettel lenni az eddigi viszonyokra, melyek közt pl. a távolabb eső utcák, vagy pláne a hegyikertek lakói a koldusok által megkiméltettek.

Mi részünkről azt hisszük, hogy népszerűsége ezen új intézmény csak akkor fog szert tehetni s csak akkor gyökeret verni, ha a jelzett körülmények figyelmen kívül hagyatnak nem fognak.

Eperjesi Széchenyi-kör.

Az eperjesi Széchenyi-kör igazgató-választmánya f. hó 9-én rendes havi ülést tartott, melynek főtárgya a küszöbön álló szállás-csere ügyének rendezése volt; a függőben levő kérdések iránt a Bankegylet választmányával leendő érintkezés végett egy albizottság küldetett ki.

Intézkedés tétellett a már elkészült diszokmányoknak kézbesítésére iránt; e helyütt föl kell említenünk, miszerint a múlt évről kiadott évkönyvbe becsusztott hiba folytán Vandrák András ur, ki a múlt évi júniushó 30-án tartott közgyűlés alkalmával közakarattal a kör tiszteleti tagjául választott meg, a tiszteleti tagok névsorából kimaradt; a legközelebbi évkönyv megjelenéséig e hibát ezennel itt helyesbítjük.

TÁRCA.

Szegény Pali!

(Vége).

„.. Boldog házasságunk egén fekete felhő mutatkozik!

Nőm sir, jajgat s én vele!.. Mennyire szeret, a szegény!.. Ezredem mozgósított s egy hónap mulva le kell mennem Boszniába!.. Mari is velem akar jönni; — hiában igyekszem őt lebeszélni!.. Szeret, nagyon szeret!.. Talán lejön ő is; — ezt még majd meggondolom!”

„.. Egy hét s mi lemegyünk. Igen mi, mert a feleségem is velem jön, közelemben akar lenni! majd valami békés faluban a tábor közelében el lehet!

S én mégis, tudja isten, aggódom;.. úgy érzem, mintha valami azt sugná: „ne vidd el a feleségedet!.. De mit tegyek? kénytelen vagyok néki engedni!.. Már hogy is ne engednék?.. mikor annyira szeretem!.. Hisz az ő akarata az enyém is!

Az egész hét csak csomagolással telik el.. Nagyban készülünk.. Mari már nem sir, ismét vidám; cseveg mint egy kis madár; — a mióta elhatároztuk, hogy ő is velem megy!”

„.. Már egy hónapja, hogy lenn vagyunk!.. Most épen Brecka mellett táborozunk, — egy hét mulva be kell vennünk!

Mari egy közeli faluban lakik, egy becsületes bosnyák családnál!.. Úgy tetszik, mintha egy idő óta megváltozott volna, — mintha hidegebb volna irántam?! Különben meglehet, hogy csak én képzelem olyannak!

Csakugyan, szinte nevetnem kell, hogy fél-

tékeny tudok lenni!.. Soha! soha olyat még csak gondolni sem Mariról, hogy ő engem elfeledjen!.. Sokkal jobban szeret, mintsem hogy valami bosnyák által engedné magát elcsábítani!

Neveléses!.. Nem is tudom, hogy mikép jutottam ily gondolatra!”

„.. Nőmtől jövök. Holnap kell Breckát bevennünk!

Tudja isten valami furcsa érzés támad bennem! A golyótól nem félek, érzem, hogy nem fogok elesni s mégis — mégis valami rosznak kell történnie!

A Mari magaviselete ma különös volt! Egész hidegen beszélt velem, s mikor épen távozni készültem a szolgáló bejött s jelenté, hogy Latkovics István ur itt van, s bejöhet-e?

Nőm először elsápadt, azonban tüstént magához tért s közönyösen mondá, hogy bejöhet!.. Marira néztem, mintegy kérdezve tőle, hogy tulajdonképen mit jelentens ez?

A szobába szép, barna ember jött be törökösön öltözve s köszönt!.. Nőm azt mondta rá, hogy valamiféle jó;.. igen, hogy kártyajós!.. s hogy azért hivatta, hogy kártyát rakjon ki néki, mert ő miattam nagyon fél, aggódik stb.”

Erősen rá néztem Marira, de semmit sem vehettem rajta észre!.. teljesen nyugodt volt, s én egész nyugodtan bucsuztam el tőle!

„.. Ugyan, hogy is tehetnék fel róla roszat? Csak holnap segítsen meg Hadúr s néhány nap mulva ismét keblemre szoríthatom az én imádtott Marimat!”

„.. Breckát bevettük!.. s én mégis élek? hahaha!.. Miért nem haltam meg?.. még a halálnak sem kellek!.. Oh! az az asszony;.. az az asszony!”

Berontunk Breckába harácsolni!.. én szakaszomat egy palota-féle ház előtt megállítom; „no fiuk” — mondom nekik — „ide megyünk be; — ezek megérdemlik a büntetést, mert e házból még asszonyok is lóttek ránk!”

Berontunk; katonáim szétfutnak; én is oda megyek egy ajtóhoz, — nem akarják kinyitni!.. Két legényt hívok magam mellé s kifeszítjük az ajtót!

.. S hahaha!.. tudják-e mit láttam?.. a saját feleségemet avval a gyönyörű Latkovics Ivánnal!.. átölelve tartották egymást!

„Céla fiuk! hadd veszzenek el a nyomorultak! kiáltám.

Két durranás s mindkettő halva feküdt!.. úgy kell nekik!

Egy Halmy Mari!.. s ennyire sülyedni!.. Ennyi a naplóból.

A mint később megtudtam, Pali egy-két hétig a katonai kórházban feküdt.

Kik vele voltak azt mondják, hogy mindig csak attól félt, miszerint megtudják a nevét — s hogy azt nem szabad megtudni, mert ő meggyilkolta a feleségét!

Szegény Pali!.. azért tagadta el előttem is a nevét!

Midőn a kórházból kibocsáták, azt mondták, hogy már felgyógyult.

Pedig, dehogyan gyógyult fel!

* * *
Egy köny gördül ki szememből, ha Palira gondolok!

Az a Halmy Mari csalta őt meg, férjét; — a ki engem mint vőlegényt szintén megcsalt!

Tudtam én, hogy Mari paloták után áhitozik, nekem pedig olyan nem volt.

Hisz mi vagyok én?.. egy szegény tollragó! Kell is nekem feleség!!

A szakválasztmányok felhívták, hogy külső működéseket mielőbb kezdjék meg; a színészeti szakválasztmány különösen megbízott, miszerint octoberhó folyamán nyilvános színelőadást rendezzen, melynek tiszta jövedelme a körnek első beruházásaink által kimerített pénztárát illetendi meg. A nyilvános fölolvasások megkezdése szintén octoberhóra van kilátásba helyezve. Egyedül a nagyobb szerű zeneelőadások fognak még rövid ideig szünetelni, mert ezeknek a múlt télen tapasztalt rendkívüli látogatottsága után itélve nem látszik tanácsosnak addig, míg jelenlegi szűk szálalásunkat célszerűbbel nem cseréltük fel, ily estélyek rendezéséhez fogni.

Magán értesülés szerint a „Magyar történelmi társulat” látogatása a jövő évre levén kilátásba helyezve, a kör ez iránt is előkészítő lépéseket fog tenni, s a nevezett társulat elnökségével már most érintkezésbe helyezkedik.

Örömmel vette végül a választmány tudomását, hogy a körnek máris eléggé gazdag könyvtára a nyár folytán teljesen berendeztetett; legközelebb ki fog osztatni a tagok között a könyvjegyzék s ezentúl a könyvtárnok által kitűzendő órákban a könyvek kikölcsönzése akadálytalanul történhetik.

Megemlítendőnek tartjuk még e helyütt, hogy a nagylelkű védnökünk, Szentandrassy Lajos úr kezdeményezése folytán ez év elején hirdettetett kétrendbeli pályázat határideje novemberhó végével lejár; ez alkalommal visszahívjuk közönségünk emlékeztetőbe a pályázati feltételeket is:

I. kíván a szab. kir. Eperjes város közönségének hazafias elhatározása folytán e városban építendő állandó színház megnyitására egy **alkalmi prologot**, melyben a szelptelen tiszta hazafiság legyen feltüntetve és dicsőítve, tekintettel Sáros-megyére és Eperjes város multjára.

II. kíván tanulmányt **gróf Széchenyi István társadalmi működéséről**. Ezen mű a kör első diszgyűlésén fog felolvasatni.

A pályázó munkák mindegyikének jutalma, az eperjesi „Széchenyi-kör” egyik nagylelkű pártfogója által ezen célra felajánlott 100—100 frank aranyban.

A pályázó művek benyújtásának határideje az 1879. évi november 30-ika. A pályadíjat, mely az alapszabályok 50. §-a szerint csak sáros-megyei születésű, vagy e megyében lakó szerzőnek ítéltető oda, nem csak a többi közt aránylag legjobb, hanem egyszersmind önálló irodalmi belbecsű bírő mű nyerheti el. A pályadíjak a kör első diszgyűlésén a védnök által osztatnak ki.

A pályázó művek idegen kézzel tisztán és olvashatóan írva, bekötve és lapszámozva, a szerző nevét rejtő jellegű levél kíséretében a fentjelzett határidőig a kör főjegyzőjénél nyújtandók be. A benyújtott pályázó művek megbiralását az alapszabályok 60. §-a szerint a kör magyar irodalmi szakválasztmánya eszközli, s írásba foglalt véleményét végleges határozat végett a kör igazgató választmányának terjeszti be.

Fővárosi levél.

(A Himálaja Budapesten. — Magyarok Chinában. — A Hugonották. — La petite mademoiselle. — Beni Zug Zug. — El-Adi-Hadj-ben-Mohamed. — Beértegetsem Ben-Mohameddel. — Renz lovarúja. — Miss Lurline. — Soldosné és Munkácsy.)

Ha a váci-utcán végig megyünk minden tombolás és élénk zsiromlás dacára lekötött figyelmünket ama kirakat, hol a nagy világ szép nemének képviselőit, híres államférfiit és lovait mutogatják és árulgatják. A lovak, hölgyek és államférfiak iránti érdeklődést nagy mértékben csökkentik a Himálaja tájképei, melyek az eddigiek közül a leghivebber és legújabbak. Ott találjuk a királyi hegyeket, melyeknek hófödte csucsaik közt a felhők elvesznek, — oly magosak! S ezeken elzárva a nagy világtól, élőhalottként tartózkodott egyik hazánkfia Déchy Mór, míg az ott uralgó lázaktól meg nem kaptatva hónapok óta visszatérni volt kénytelen.

Néptelen helyeken járt, oly utakon, hol szelid népek kegyes fejedelmektől kormányoztatva laktak, akik lehetőleg elősegítették tudományos buvárokodásában. De mit tesznek azon magyarok, kik most végig járva valamelyik kínai város utcáin, egy éhségtől gyötört, vad, demoralizált népseregűtől kísérve, megsértetnek, dobáltatnak és az agyonütetés veszélyének vannak kitéve? . . . Gróf Széchenyi Béla és társai ezek, a tudomány bajnokai, kik kimagasodva ezek felett, a tudósok kutatási vágyától indítatva, buvárokodnak, türnek szenvednek, hogy világot terjesszenek a föld ösmertelen vidékeire és titkaira és dicsfényt — hazánkra!

Mi sokkal jobban érzik azok magukat, kik ott ülve a színház székein hallgatják a Hugonották szép zenéjét? . . . Két vendége van a színpadnak. Vassi Ferenc és D'Angeri Anna. Az előbbi olasz hangzású neve dacára magyar, az utóbbi svéd és a cs. bécsi opera tagja.

D'Angeri Anna rokonszenves Valentine volt, de nem keletett Balásné asszonynál nagyobb érdeklődést. Vassi pártokat idéz elő, mert a nézetek eltérők, de az övé kisebb. Hangja a felsőbb accordokat bizonytalanul tisztálatlanul bírja csak; de jó baritonista lenne, mert mai napság még a bariton-tól is megkívánják, hogy felhasson bizony a magas

g-ig; A zeneszerzők is úgy írják már a bariton partitúrákat, mi eléggé rossz és helytelen.

A népszínházban a „La petite mademoiselle” (a kis nagysám) járja. Szövegét a Tricoche et Cacolet szelleműs szerzői: Meilhac és Halévy irták. Az első felvonás kissé száraz és hosszadalmas ugyan, de jóvá teszik ezt a második és harmadik. Ha zenéjét halljuk abban is ráösmérünk Lecocqra. Ez is mint a Kornevilli harangok, eléggé sikerült, zenéje szép dallamos, különösen egy seprtet a második fölönásban; de fénypontja egy francia népdal, melyet Erdőssi Eugenia elég érzéssel énekelt. Holnap az operettet — torna váltja fel. A Beni Zug-Zug társaság lép föl, mely harminc arabból áll, köztük több nő és néhány 10 éves gyermek, most is ott ül 14 tagja az erkélyen és élénk érdeklődést mutat az operette iránt; kacsag Solymosi bohóságain, bámul Sziklai Emilia szendességen és Erdőssi Eugenia talpraesett lényén. Vezetőjük, jobban mondva igazgatójuk El-Adi-Hadj-ben Mohamed, ki europaiasan öltözködik, míg a többi keleti és arabs öltözkéivel, melyen elég bő az aranyhímzés és drágaközdíszítmény, tűnik ki. Mikor előadás végével a foyerbe mentem, találkoztam Ben Mohameddel, kinek, mint egy fővárosi magyar lap munkatársa bemutatván, vélem beszéde eredt. Meglehetősen beszél franciául, németül csak keveset, mit hallásból tanult. A társalgás alatt több társa odajövé, azoknak és szavakkal mutatott be: „Ce monsieur est un collaborateur d'une gazette hongroise.” És ök barátságosan részt vettek a társalgásban. Végre késő éjjel elváltunk, midőn azt ígérte, hogy meglátogat a redactióban, de jöjnek előbb hozzá, mert maga nem talál.

Nagy konkurrencták Renz, kinek lovardájában Miss Lurline a „vizi hölgy” tűnik ki, aki a vízben írás-, evés- s ivással 4—5 percet tölt.

Munkácsy még itt időzik. Soldosné a „Vereshajuban” megnézte és a couillacs mögött meglátogatva őt, megígérte neki hogy lefesti őt tetzése szerint választandó öltözkében. Egy remekművel ismét gazdagodik világ! Ruman Ernő.

Sport.

Tisztelt szerkesztő ur! Igen becses lapjának f. é. 36-ik számában megjelent egy cikk, melyben a m. hó 30-ik napján a biztrai cserjékben megtartott vadászatnak eredményét és annak következményeit leírja, egy én előttem ösmérés szomszéd.

Mennyiben ezen cikkben igen tisztelt szomszédom eltért a valóságtól, vagy talán nem fogta fel kellően a valót, sőt lehet, hogy tévesen mondatott be neki a tényállás, én, a ki részt vettem e vadászatban, mint Balás urnak egyik meghívott vendége, jobban vélem tudhatni, hogy és mi történt a vadászatban.

El nem mulasztatom egyuttal említésbe hozni, miszerint én részemről tökéletesen érdektelenül ítéltetem meg a történeteket, mert nem én löttem meg a vaddisznót, sem nem volt szándékom azt magamévá tenni.

Hire járván, miszerint a t.-biztrai cserjékben egy vaddisznó tartózkodik, Balás Sámuel ur, t.-biztrai birtokos, meghívott bennünket szomszédokat e vadászatra.

A környéken nincs kopó, mely egyuttal a vaddisznót is hajtsa, csak az enyém, és csak azok segédelmével lehetett vadásznunk eredménnyel. — A vad csakugyan megindított kopóm által; az első halálos sebet Noszticius Árpád fegyveréből nyerte, melynek következtében két oldalt vérzett a vad és csak 50—60 lépésre ment a lövés után, hol is a kopók által megállított. — Szemtanuja nem volt senki, valjon feke nyuzták-e a kopók avagy megállították-e a disznót; de minden tapasztalt vadász igen könnyen megítélheti, valjon védi-e magát a disznó, avagy nyuzatik-e — és én részemről határozottan azt állítom, miszerint a vad vonaglásokban feküdt azon helyt, melyre Liska Otto ur mint Noszticius ur szomszédja, oda futván, a vadra ismét lött.

Miután Liska Otto ur fegyvere által elejtettnek nyivánította a vadat, és Noszticius Árpád ur szintugy magának vindikálta azt, a vadásztársulat bírálata volt szükség és miután Liska ur lövését nem tudta megmutatni a disznón, igen természetesen, miszerint az a fegyver hangjától el nem esett és ennek következtében a vaddisznó Noszticius Árpád ur által elejtettnek tekintetett a vadász-társulat részéről.

Balás ur, mint a vadászat rendezője, elküldött szekérért és ezzel hazafelé indult a társaság. Utközben találkoztunk a szekérrel, melyet Liska ur szó nélkül vissza kísért; — egyikünknek sem volt tudomása arról, hogy mily célból ment Liska ur vissza. — Mi folytattuk utunkat Balás urhoz, hol is ebédre várta a házi asszony a társaságot.

A szomszéd ur, beküldött cikkében azt állítja, miszerint Liska ur érdektelenül az igazsághoz tartván magát, annak vitte az elejtett vadat, kinek revirjében ejtetett az el.

Igen helyes volna, de véletlenül azon ur, a Liska Otto ur mostoha testvérbátyja és így az érdektelenség kétségbe vonható.

Valjon a vaddisznó Benczur ur erdejében lövetett-e, nincs constatálva, de ha tényleg úgy is

volna, a közbirtokosság által egymásközt létrejött és írásban foglalt, egyezés folytán, kiki a közbirtokosok közül rendezhet e cserjékben vadászatokat, a vadászat tehát közös és valjon ki erdejében esett el egy vagy más vad, nem képezheti a vita tárgyát.

Alkalmam volt azóta az összes érdektelen szomszédokkal értekezhetni és azon nézet általános miszerint a vaddisznó Balás ur tulajdonát képezte, mely oknál fogva a Liska ur által szétküldött hus, a közbirtokos urak által el nem fogadtatott.

Mi a számlát illeti, melyet tisztelt szomszédom, becses lapjába beküldött soraiába foglalt, és azzal némiképen minket kedvezőtlen színbe állítani kívánt az olvasó közönség előtt, arra nézve is volna egy kis észrevételem.

Liska Otto ur már több ízben vadászatokon ezen utóbbi esethez hasonló produkált, nem csoda tehát, ha az ítélet részünkről felette kedvezőtlen volt.

Egyikünk sincs azon helyzetben, kik e számlát kiállítottuk hogy ezen pár forintba rászorultunk, azt is tudtuk, miszerint e számlának törvényes fogalma nincs; tudtuk miszerint Liska Otto ur nem fogja megfizetni, de irányunkban követett módját, hasonlóval véltük viszonzni és én azt hiszem, miszerint e számlának beküldése Liska Otto urat karakterizálja, és inkább reá vet kedvezőtlen fényt mint reánk.

De el voltunk készülve arra is, ha t. i. Liska ur megfizetné követeléseinket, miszerint ezen összeget jótékony célra elajándékozzuk.

Hogy ezen utóbbi állításom valódiságáról a t. közönség kétségtelenül meggyőződhesék fölkérem Liska Otto urat küldené be a tisztelt szerkesztő urnak, egy és ugyanazon papírra irt levelelnket és számlánkat, melyet neki beküldöttünk volt. — Itéljen aztán a tisztelt olvasó közönség!

Wernöczy Ferenc.

Különfélék.

Az eperjesi jogakademián a folyó 1879/80-ik tanévben következő tanévek által következő tantárgyak fognak előadatni:

Vandrák András dékán által mindkét félévben: Bölcsészeti jogtan heti 5 órában és magyar közjog, heti 3 órában.

Tillisch János által következő special-collegiumok: a bölcsészet története mindkét félévben heti 5 órában; egyháztörténet az első félévben heti 4, a második félévben heti 5 órában.

Schulek Gusztáv által: magyar magánjog mindkét félévben heti 5 órában; osztr. polgári jog az első félévben heti 6 órában, peres és perenkívüli eljárás mindkét félévben heti 5 órában; mint special-collegium: bányajog, a második félévben heti 3 órában.

Dr. Horovitz Simon által: Római jog, mindkét félévben heti 8 órában; büntetőjog, mindkét félévben heti 5 órában; mint special-collegium: római perjog, a második félévben heti 3 órában.

Dr. Berzeviczy Albert által: a jog- és államtudományok encyklopaediája, az első félévben heti 5 órában; alkotmány- és kormányzati politika, az első félévben heti 5 órában; nemzetgazdaságtan a második félévben heti 8 órában.

Hörk József által: egyházjog mindkét félévben heti 4 órában.

Dr. Sebestyén Jenő által: pénzügytan az első félévben heti 3 órában; magyar közigazgatási jog, az első félévben heti 5 órában; magyar pénzügyi jog, a második félévben heti 5 órában; Austria-Magyarország statisztikája, a második félévben heti 6 órában; mint special-collegium: a statistika elmélete és europai statistika, az első félévben heti 4 órában.

Dr. Sélley Sándor által: magyar alkotmány- és jogtörténet az első félévben heti 7 órában; europai jogtörténet, a második félévben heti 5 órában; váltó és kereskedelmi jog, a második félévben heti 6 órában; mint special-collegiumok: a tételes uropai nemzetközi jog, az első félévben heti 4 órában és a váltójogi eljárás, a második félévben heti 3 órában.

Dr. Stehlo Gusztáv által, mint special-collegium: törvényszéki orvostan, a második félévben heti 2 órában.

E szerint a jogakademián e tanévben 9 tanár által 164 órában (félévbenként átlag 82 órában) összesen 26 tantárgy fog előadatni.

A jogakademia államvizsgálati bizottságai. F. év sept. 9-ről keltezte bejelentetett a tanügyi országos kormányának a collegium intézkedése a jogakademiai vizsgálati bizottság tárgyában.

1. Az első alapvizsgálati bizottság: Elnök: Dr. Vandrák András, dékán. Vizsgálók: Dr. Horovitz Simon és Dr. Sélley Sándor.

2. A második alapvizsgálati bizottság: Elnök: Dr. Vandrák András, dékán. Vizsgálók: Dr. Berzeviczy Albert előadó tanár és Dr. Sebestyén Jenő mint a bizottság szavazó tagja.

3. Az államtudományi államvizsgáló bizottság: Elnök: Dr. Berzeviczy Albert. Vizsgálók (és pdg. a tanári kar részéről) Dr. Berzeviczy Albert, Hörk József és Dr. Sebestyén Jenő előadó tanárok.

4. A jogtudományi államvizsgáló bizottság: Elnök: Schulek Gusztáv. Vizsgálók: (és pdg. a ta-

nári kar részéről) Dr. Horovitz Simon és Dr. Sélley Sándor előadó tanárok.

A két államvizsgáló bizottsághoz kültagokul való kineveztetés végett a tanügyi országos kormányzatnak felterjesztettek:

1. Az államtudományi szakhoz, a bírói karból: Irányi István, Kovaliczky István és Molitorisz István; az ügyvédi karból: Dr. Glück Lipót, Dr. Mosászky Gőző, Klefner Gyula és Tomka Agoston.

2. A jogtudományi szakhoz: Dobay Sándor, kir. közjegyző, Fuhrmann Andor Eperjes város polgármestere, Kolosy Miklós, Sárosmegye főjegyzője, Matavovszky János, kir. adófelügyelő és Dr. Schmidt Gyula, köz- és váltó-ügyvéd.

Sporkedvelőknek illusztrációul e lapok 36-ik számában megjelent cikkhez.

Tudván azt, mily helyen tanyázik itt a biztrai cserjékben azon bus kan, — felállítottam a vadászokat, s a „jáger“ a kopókkal a legnagyobb sűrűségbe küldém, olyan utasítással, hogy ott várakozzék egy jó felórát s aztán bocssássa el a kopókat, — a mi meg is történt. — Szélsénde levén, minden neszt már messziről lehetett hallani. Körülbelül 5 perc múlva erős kutyahajtás hallatszik a völgyből s tart egyenesen a lövészonál felé, — egy másodpercre csend áll be, — erre egy fájdalmas sivalkodása a kutyának s egyszersmind futása lefelé, — s megint csend, de igen rövid időre. Itt már több kutya felveszi egyszerre a hegyek rémjét s igen élénk hajtással jön részut felfelé, a tölem szomszédos Noszticius Arpad felé; ez egyzer lő, a hajtás tovább megy mindig élénkebben s tart a meredek partnak felfelé egyenesen a gróf Brandisz Giszárkának. — Én már kezünk közül kisiklottam gondoltam a vadkant, jól tudván azt, ha elhagyja a biztrai cserjéket, csak a simonkai hegységben áll meg, de szerencsére a cserjék szélén a kendernyi sűrűségben helyt állt a kutyának. — Én erre inaltam felfelé a mint tölem kitelhetett — és sikerült megközelítenem ezen collossalis állatot 4 lépésnyire. — Az meg nem sokat törődve az én jöttömmel, a kutyákkal volt elfoglalva s közbe-közbe nagyokat fujt. Én ily helyzetben röpittem jobbszeme felett fejébe (nem szívébe) egy golyót; — erre egy nagy zuhanás és kapálódzás a földön — s mielőtt a lőpor füst egészen elszórt volna, láttam az én kánomat véreben fetrengve oldalán feküdni s az öt kopót belesimpalkozva. — Ez remek látvány volt. Erre egy nagy habót kiáltok — legelső jön hozzáam Noszticius — ki a földön fekvő vonagló vadkanra még egy-két lövést tett. Igy végződött be a vadkan-vadászat.*

Liszka Otto.
A városi házipénztár 1878-ik évi zárszámadása könyomatilag sokszorosítottván, a nyomott példányokba néhány hiba csuszott be. Ugyanis a 3-ik bevételi tétel 8458 frt 97 kr-ra, a 27-ik tétel pedig 663 frt 18 kr-ra, a 11-ik kiadási tétel 2561 frt 63 kr-ra, a 16-ik tétel 319 frt 7 kr-ra, a 17-ik tétel 744 frt 78 1/2 kr-ra s a 37-ik tétel 108 frt 45 kr-ra helyesbitendő. A többi tételek, valamint a főösszegek helyesek.

Beküldetett.

Mit csinálnak az urak Svidniken?
Irnak és pedig következőképen:

2335
k. i.

Comisia.

Richtarovi obci Zboró roškaz vidavam žebise na 15-teho Septembra do Svidnika pred političnu verhošč postavic ňe premeskal, ma zošsebu varozsku pescatku prinyešc.
Svidnik 1878 3. september.

Úsz Antal, tb. sz. segéd.

Kérem a tisztelt olvasó közönséget velem tudatni, valjon tartozik-e édes magyar hazánkban a bíró t. i. egy községi bíró tótul tudni vagy sem? vagy nem volna-e kötelessége egy tiszt. szolgabíró segédnek, ki mint kerületi főnök működik, a községi előljárást, kivált, ha ez magyarul ért, magyar rendelettel a hivatal székhelyére beidézni?

Toszt Károly, Zboró mezőváros bírája.

Aus dem Sitzungssaale der Stadtrepräsentanz.

Am 6. d. M. fand eine Sitzung der städtischen Repräsentanz statt.

Der Bürgermeister erklärt die Sitzung für eröffnet und erstattet Bericht über zwei inzwischen erfolgte Todesfälle. Am 31. Juli d. J. verschied pensionirte städtische Controllor Ignaz Szala. Derselbe hinterließ ein Testament, in welchem er der Stadtkommune für das ihm erwiesene Wohlwollen seinen Dank ausdrückt. Den 15. v. M. verschied Ignaz Urbanovský, gewesener Stadtrepräsentant und einer der Industriellen von altem Schlage die es verstanden sich durch ihren ehrfamen Lebenswandel und Fleiß die Achtung ihrer Mitbürger zu erwerben.

Nach diesen, mit Condolenz entgegengenommenen Berichten gelangt der Bericht der Finanzkommission in Betreff der Rechnungen des Krankenhauses pro 1877 und 1878 zur Verlesung, woraus erhellt, daß sich die Einnahmen des Krankenhauses im lehteren

* Ezen vadkanvadászat lefolyását és eredményét illetőleg más oldalról is kaptunk tudósítást, melyet más helyen közlünk, az ügy megítélését a t. vadász-közönségre bízván. Szerk.

Jahre auf 5556 fl. 50 1/2 fr. — Die Ausgaben auf 3263 fl. 62 1/2 und die Aktiva auf 18,911 fl. 98 fr. beliefen.

Hierauf gelangt ein weiterer Bericht der Finanzkommission in Betreff der städtischen Zeichenschule zur Verlesung.

Es wird darin ausgeführt, daß die Zeichenschule in ihrem gegenwärtigen Zustande den protenzirten Zeitansforderungen nicht mehr zu entsprechen im Stande ist, worunter die fachliche Ausbildung unserer Gewerbetreibenden, namentlich jene der Zimmerleute und Maurer erheblich leidet. Die Zeichenschule müsse daher derart eingerichtet werden, daß hiedurch der industriellen Jugend bezüglich ihrer fachmäßigen Ausbildung neue Stellen erschlossen werden und dieselbe hierauf in den Stand gesetzt werde mit fremden Fachleuten konkurriren zu können. Um dies zu erreichen, erachtet es die Finanzkommission für eine Nothwendigkeit, eine Gewerbeschule zu errichten, da aber ein diesbezügliches Gutachten gegenwärtig außer Bereich der, der berichterstattenden Kommission gewordenen Aufgabe sich befindet, so will dieselbe hiemit bloß die Richtung unserer zukünftigen Agenden bezeichnen haben. Wie gesagt könne aber der Zweck auch durch die zeitgemäße Einrichtung der städtischen gewerblichen Zeichenschule merklich gefördert werden. Und da es sich in dieser Beziehung in erster Reihe um die Gewinnung einer entsprechenden Lehrkraft handelt, es aber andererseits nicht möglich wäre, bei den Benefizien, mit welchen die Lehrstelle gegenwärtig verbunden ist, eine solche zu gewinnen; da folglich seitens der Stadt jedenfalls eine Mehrauslage erfolgen müssen wird, so ist die Kommission der Ansicht, daß unter Einem auch einem anderen längst gefühlten Erforderniß entsprochen werden könnte, wenn nämlich die ohnehin bereits systemisirte Stelle eines städtischen Bau-Ingenieurs (Architekten) besetzt, und es dem Inhaber derselben zur Pflicht gemacht werden würde, zugleich in der Zeichenschule das Lehramt zu bekleiden.

Der Antrag der Finanzkommission wird einstimmig angenommen, und das, mit der zu besetzenden Stelle verbundene Jahresgehalt in 600 fl. und entsprechendem Brennholzdeputate festgestellt. Ferner wurde beschloffen, bezüglich dieser Stelle den Confurs derart auszuschreiben, daß die Gesuche bis zum 15. November d. J. einzureichen sein werde, damit der zu Erwählende seine Amtsthätigkeit mit 1. Jänner künftigen Jahres beginnen könne.

Es wird der Kommissionsbericht in Betreff der Ueberprüfung der städtischen Schlußabrechnungen pro 1878 verlesen, woraus erhellt, daß die Kassaverwaltung eine in jeder Hinsicht tadellose sei. Die überprüften Rechnungen waren sammt dem Kommissionsberichte im Sinne des Gesetzes auf die Dauer von 15 Tagen zur öffentlichen Einsicht ausgestellt, Bemerkungen sind aber seitens der hierzu berechtigten Steuerzahler nicht eingelangt.

Die Schlußabrechnungen wurden im lithographischen Wege vervielfältigt und unter den Gemeinderäthen vertheilt.

In den Büchern der lithographischen Exemplare unterliefen einige Fehler, welche vom Buchhalter in der Sitzung schriftlich richtiggestellt wurden. Die Berichtigung veröffentlichten wir an anderer Stelle.

Es wird ein Beschluß des Verwaltungsausschusses verlesen, wonach die Hebung der Landstrasse zwischen Eperies und Sebes, welche so häufigen Ueberchwemmungen ausgesetzt ist und bei solchen Gelegenheiten für den Verkehr nicht existirt, in Aussicht genommen wurde, in Folge dessen die Stadtkommune aufgefordert wird, sich mit dem kön. Bauamte, bezüglich der Regelung der gemeinsamen Interessen, ins Einvernehmen zu setzen.

Demzufolge wurde zum genannten Zwecke seitens der Repräsentanz eine aus den Herrn Podhorányi Valint, Dr. V. Mosászky, Sarlay, Dr. Gyula Schmidt und Koloman Veór bestehende Kommission entsendet, welche berufen sein wird, die Interessen der Stadtkommune zu vertreten.

Hierauf gelangte der Magistratsbericht in Betreff der, anlässlich der am schwarzen Adler stattgefundenen Demolirungsarbeiten aufgefundenen 10 St. alten Silberlöffel, zur Verlesung. Der Magistrat beantragt darin, in Anbetracht des Umstandes, daß einer dieser Löffel — wie dies aus dem eingravirten städtischen Wappen ersichtlich ist — Eigenthum des einstigen städtischen Argentariums gewesen, die anderen hingegen städtischen Bürgern angehört haben mochten und Arbeit hiesiger Goldschmiede sind; — daß ferner diese Löffel in den Landesmuseen ohnehin nicht einzig dastehen würden, wohingegen unser Stadtarhiv wohl reich an werthvollen Schriftstücken, doch an Alterthümern arm ist, — den Fund, welcher für uns also auch einen lokalen Werth besitzt, im städtischen Archive zu deponiren.

Professor Laštóky verliest einen Brief unseres berühmten Fachgelehrten Dr. F. Römer, worin derselbe den Fund als einen sehr werthvollen bezeichnet, und beantragt seinerseits, daß derselbe zum Theile dem National- oder — unter Vorbehalt des Eigenthums-Rechtes — dem Kaiserlichen Museum einverleibt werde. Repräsentant Holländer, Dr. Glück und Dr. Schmidt stimmen für den Antrag des Magistrates, welcher denn auch angenommen wird.

An der Tagesordnung steht noch die Verhandlung des Statutenentwurfes in Bezug der Regelung des städtischen Armenwesens. Repräsentant Müller stellt den motivirten Antrag, von dem am Tapet befindlichen Entwurfe Umgang zu nehmen und zu dem ursprünglichen, zweckmäßigeren Magistrats-Glaborate zurückzukehren. Der Antrag wurde nach lebhafter De-

batte abgelehnt. Repräsentant Metényi reicht einen modificirten Entwurf ein, welcher vervielfältigt an die Mitglieder der Repräsentanz vertheilt und hierauf an die Tagesordnung gesetzt werden wird.

Schließlich wird der städtische Kassaoffizial Rudolf Laczko in Berücksichtigung seiner fünfzehnjährigen Dienste tarfrei in die Reihe der städtischen Bürger aufgenommen.

Tagesneuigkeiten.

Ein aufgelöster Verein. Der ehemalige Eperieser Gesangsverein, welcher bereits seit einer Reihe von Jahren kein Lebenszeichen von sich gab und somit thatsächlich aufgehört hat, fortzubestehen, wird von morgen an auch formell seine Existenz bekließen.

Bei Gelegenheit der vor ungefähr anderthalb Monaten abgehaltenen Generalversammlung wurde befaßt die Auflösung im Principe ausgesprochen und unter dem Präsidium des Herrn Ludwig v. Desseffy eine Commission eingesetzt, welche betraut wurde, die Inventargegenstände des Vereines, welche dem Gesangsvor, als Nachfolger desselben übergeben werden, zu übernehmen.

Die Commission hat sich ihrer Aufgabe entledigt und wird nun deren Bericht, wie auch der bezüglich der formellen Auflösung des Vereines zu fassende endgültige Beschluß Gegenstand der zu diesem Zwecke morgen Sonntag um 10 Uhr Vormittags im städtischen Sitzungssaale abzuhaltenden letzten Generalversammlung, zu welcher die Mitglieder eingeladen werden, bilden.

Bei dieser Gelegenheit dürfte es interessant sein, zu bemerken, daß der Verein, dessen Stunden nunmehr gezählt sind, laut der uns zu Gebote stehenden Daten, unter der Benennung „Musik-Verein“ im Jahre 1844 gegründet wurde. Neu und definitiv freit wurde der Verein am 21. October des Jahres 1845.

Der Verein hatte wie beinahe jede öffentliche Institution Glanzperioden aufzuweisen, während welcher er den Gesellschafts-Interessen unseres Städtchens in nicht geringem Maße förderlich war. Wie Alles in der Welt, so waren auch diese Glanzperioden vergänglich. Das Interesse für den Verein erschlaffte, erst allmählig, hierauf rapid; die Zahl der Mitglieder und namentlich der mitwirkenden Kräfte verminderte sich zusehends, so daß der Verein seine Thätigkeit schließlich einstellen mußte. Sic transit gloria mundi! Einen warmen Nachruf verdient aber der ehemalige Gesangsverein jedenfalls und ein solcher sei ihm mit diesen Zeilen gewidmet.

Zu billig! Bezüglich der innern Einrichtung des neuen städtischen Theaters brachten wir in der letzten Nummer eine Notiz, in welcher zu lesen war, daß Herr Lehmann Dekorateur des Budapester Volkstheaters sich anheißig gemacht hat, fünfzehn verschiedene Dekorationen, den äußeren Vorhang und kleinere zur Ergänzung dienende Stück um den Preis von 340 fl. zu liefern.

Diese außerordentliche Billigkeit ist dem Umstande zuzuschreiben, daß aus dem Sage aus Versehen eine Null wegließ, welche zwar an für sich nicht zählt, die obige Summe aber auf volle 3400 (dreitausendvierhundert) ergänzt. Trotz dieser Berichtigung werden die Kosten der Dekorationen noch immer wohlfeil genug ausfallen.

Die hiesige k. k. Truppgarnison traf aus Rajshau, wo sie den Herbstmanövern beiwohnte, Dienstag Vormittags hier ein.

Eine mißglückte Kahnfahrt. Die Herren R. und J. aus Soóvár unternahmen vorigen Montag auf einem in Soóvár verfertigten leichten, gutgebauten Kahne eine Wasserfahrt nach Rajshau.

Die Reise wurde im Soóvárer Mühlengraben angetreten, von wo aus in den Szekesö und weiter in die Tarcza eingelenkt wurde. Später mußte der Kahn wegen der Wasserwehren aufgehoben und wieder flott gemacht, bei Abos aber überführt werden. Unter vielen Mühseligkeiten, worunter auch das Umschlagen des Fahrzeuges und der während des Herumtawens erfolgte Verlust eines Schuhses zu beklagen war, gelang es den Herren Kapispatak zu erreichen, allwo sie die vollbrachte Arbeit für genügend erachteten und nach abgehaltenem Kriegsrathe den Rückweg antraten.

Musik. Unser junge Pianist Joseph Weiß, wird sein Concert am 27-ten dieses M. abhalten. Das höchst interessante Programm besteht zumeist aus Liederchen welche hier öffentlich noch Niemand zum Vortrag brachte; weil nur Musiker aus Gottesgnaden welche bis jetzt selten Gelegenheit hatten zu uns zu kommen und bei uns zu verweilen, — den Beruf, den innern Drang in sich fühlen und die Fähigkeit besitzen diese seltenen Perlen der Welt-Poesie diese hochsinnigen Gedanken auch Andern mitzutheilen. Sebastian Bach, Robert Boltman sind es unter Andern die wir an diesem Abend zu hören bekommen werden. Die Besprechung der einzelnen Piegen behalten wir uns für später vor.

Billigste Einkaufsquelle. Auf der unter diesem Titel in unserer hentigen Nummer enthaltene Inserat des Herrn F. Böhm machen wir hiemit aufmerksam.

Zum Ueberfalle in der Háriáger Waldung, über welchen wir in der vorigen Nummer berichteten, haben wir noch hinzuzufügen, daß die beiden noch in derselben Nacht durch die Panduren aufgegriffenen Attentäter Bauern aus Kafasfalu waren, die den Ueberfall in trunkenem Zustande aus Uebermuth ausgeführt hatten.

Das edle Paar hatte seinen geistigen Interessen in solchem Maße zugesprochen, daß es sich des anderen

Zages seiner Heldenthat nicht entfennen konnte. Die Weiden erschrecken gewaltig, als ihnen dieselbe zu Gemüthe geführt wurde und hätte die Affaire für sie leicht einen tragischen Ausgang haben können, hätten die Angefallenen Waffen mit sich geführt. Der unselige Spiritus fährt aber fort, Früchte zu tragen.

Der böse Geist. Unzählige Beispiele zeugen davon, zu welchen Missethaten der Spiritus, dieser böse Geist unseres Landvolkes, Leute die sonst friedliebend und gutmüthiger Natur sind, zu verleiten vermag.

Im Laufe der vorigen Woche fanden sich Nachts nach vollbrachter Arbeit fünf Salgóer Einwohner die bisher im Ruhe ruhiger Leute standen, im sogenannten Großer Wirthshause unterhalb des Laborfeldes ein, wo sie tiefer, als gewöhnlich in die Flasche blickten. Der Spiritus that nur zu bald seine Wirkung. Die Gemüther erhitzen sich, es entstand ein Streit, welcher bald dergestalt ausartete, daß einer der Becker seine Senze erhob und mit derselben einem seiner Genossen so einen Streich verlegte, daß derselbe sofort todt zu Boden stürzte.

Der Thäter wurde festgenommen.

Fruchtpreise vom 12. September 1879.

Waggen per 100 Kilogr.	fl.	8.—	8.25
Weizen " 100 "	"	10.50	11.—
Gerste " 100 "	"	6.75	7.25
Hafer " 100 "	"	4.—	4.75
Weis " 100 "	"	7.—	7.25
Erbsen " 100 "	"	8.—	10.—
Linlen " 100 "	"	10.—	12.—
Bisolen " 100 "	"	—	—
Erdäpfel " 100 "	"	3.25	3.75

Die in **Ofen** am 6. September gehobene Zahlen:
1, 41, 10, 62, 15.

Die nächste Ziehung ist am 20. September 1879.

Die in **Prag** am 10. September gehobenen Zahlen:
37, 62, 25, 27, 88.

Die nächste Ziehung ist am 24. September 1879.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

Allen meinen Freunden und Freundinnen, allen meinen verehrten Bekannten empfiehlt sich zu freundschaftlichen Andenken

Margit Holländer-Taub.

155

Verpachtungs-Anzeige.

Das **Schankregale** in der Ortschaft **Jernye** ist vom 1. Jänner 1880 an auf drei Jahre zu verpachten. Pachtlustige werden ersucht am 29. September l. J. mit einem Badium von 175 fl. versehen, in der Wohnung des Gefertigten in **Eperies, Rosengasse Nr. 275** um 2 Uhr Nachmittags, sich einzufinden, wo die Licitation abgehalten wird.
Eperies den 12. September 1879.

Ladislav v. Szinyey,
als Compensations-Bevollmächtigter.

154 1-2

Hausverkauf.

Das in der **Webergasse Nr. 389** ebenerdig gelegene Haus wird aus freier Hand verkauft. — Das Nähere beim Eigenthümer.

Widder Verkauf.

In der Herrschaft **Alsó-Sebes** stehen 12 Stück 2, 3 und 4-jährige Sprungwidder zum Verkauf.

Häuser-Verkauf.

Das stockhohe Haus **Nro. 307** auf der oberen Vorstadt, neu, im besten Zustand, sehr einträglich, — und das stockhohe Haus **Nro. 185** am oberen Ende der Ungargasse, gleichfalls sehr einträglich, sind aus freier Hand zu verkaufen. Näheres bei den Eigenthümern im ersten Hause und beim Advokaten **August Tomka** zu erfragen.

Täglich frische Nagy-Maroser Trauben

zu haben bei **L. Holenia Eperies.**

65

zu haben bei

9

Arverési hirdetmény.

Az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, miszerint Szalovich Szilárd mint a feltételeket meg nem tartó vevőnek kárára és veszélyére a Zsádry Ferencz esodtomegehez tartozó kapronczai 2, 30, 47 és 49. számú tjkönyvekbeni 70251 frtra becsült; azután a buczlói 16 és 30. számú tjkönyvekbeni 200 frtra becsült, ugy a varjufalvi 28. számú tjkönyvbeni 3500 frtra becsült és a trocsáni nem telekkönyvezett s 606 frtra becsült ingatlan birtokok az 1879. évi októberhó 7-ik napján délelőtt 9 órakor Eperjesen Dobay Sándor kir. közjegyzőnek hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek mellett fognak eladatni.

1. Kikiáltási árak a fentebbi becsárak, de az ingatlanok becsértéken alul is fognak eladatni.
2. A venni kívánók 5% bánatpénzt tartoznak letenni.

3. A vételár 1/3-ad részét három hó, 1/3-ad részét hat hó, az utolsó 1/3-ad részét egy év mulva az árverés napjától számítva 6% kamattal együtt köteles a vevő lefizetni, a bánatpénz az utolsó részletbe számítatik be.

4. Vevő a megvett birtoknak használatába azonnal belép, az átíratás azonban csakis az egész vételár kifizetése után eszközölhető.

5. Az árverési feltételek meg nem tartása esetén a prdts. 459. §-ban foglalt jogkövetkezmények súlya a vevőt terhelendi.

6. A vevő köteles a megvett épületeket tűzkár ellen biztosítani, ugy az átruházási valamint a közterheket is, ez utóbbit a vétel napjától viselni.

7. A többi árverési feltételek a birói kiküldöttnél bármikor megtekinthetők.

Kelt az eperjesi kir. tvszék. mint telekkönyvi hatóság 1879. évi augusztushó 19-én tartott üléséből.

Dessewffy,
h. jegyző.

Tahy,
h. elnök.

Birtokeladási hirdetmény.

Szepesmegyében kebelezett **Jekel- és Margifalu** község határában tagosított nemesi birtok, helybeni vasuti, posta és távirat állomással, jelentékeny regale jövedelem és vízerővel szabad kézből több évre bérbe- vagy végleg eladó. — A birtok áll: kényelmes és nagy uri lak s jó karban lévő gazdasági épületekből, tökéletesen felszerelt szeszgyárból; 15 kataszt. hold 574 □-öl belsőség; 397 k. h. 874 □-öl szántóföld; 90 k. h. 105 □-öl rét; 112 k. h. 974 □-öl legelő és 851 k. h. 107 □-öl erdőterületből terjedelmes fennálló erdővel. Közelebbi felvilágosítást nyerhetni **Mattyasovszky Gábor** urtól **Göllniczen**, **Teöke Bertalan** urtól **Koncsánban** u. p. **Löcse** és **Piller Kálmán** urtól **Piller-Peklénben** u. p. **Eperjes.**

143 2-3

Epilepsie
(Fallsucht) heilt brieflich **Dr. Killisch, Dresden** (Neustadt). Grösste Erfahrung, da bereits über 11,000 Fälle behandelt
153 1-3

Haszonbéri hirdetés.

Bártfa szab. kir. város közönsége részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a város tulajdonát képező **bártfai fürdőben a savanyúvíz-töltési jog** 1879. évi október 1-jétől számítandó hat évi időtartamra, a folyó évi október 6-ik napján mint első, esetleg pedig október 27-ik napján mint második határidőben, mindenkor d. e. 10 órakor Bártfán a városház tanácstermében megtartandó nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Erről a bérleti szándékozók oly megjegyzéssel értesíttetnek, hogy a bérleti feltételek a városi jegyzői hivatalnál megtekinthetők s hogy az árverés megkezdéséig zárt írásbeli s 10% bánatpénzzel ellátott ajánlatok is elfogadtatnak.

Bártfán, az 1879. évi szeptember 4-én tartott városi képviselő-testületi közgyűlésből.

Ródy Alajos,
jegyző.

Billigste Einkaufsquelle.

Ich beehre mich dem geehrten Publikum die höfliche Anzeige zu machen, daß ich den Einkauf für die Herbst-Saison beendet habe, und empfehle mein reich sortirtes Lager in **Modestoffen, Flanelle, Seidenwaaren, Tuch- und Schafwoll-Waaren, Tischzeuge, Rumburger, Holländer, Irländer und Garn Leinwände, Möbel-Stoffe & Teppiche.** Ferner **Regenmäntel, Mantons, Damen-Kleider in neuester Fagon,** sowie sämmtliche in dieser Fach schlagende Artikel von der **billigsten bis zur besten Qualität** mit der Versicherung der reellsten und billigsten Bedienung.

151 1

Franz Böhm.

Meghívás.

A működni megszűnt eperjesi dalár-egylet t. tagjai ezennel meghívatnak, miszerint a f. hó 14-én vagyis vasárnap d. e. 10 órakor a városi tanacsteremben megtartandó közgyűlésre megjelenni sziveskedjenek.

Tárgy:

Az egylet vagyonának s irományainak átvételére kiküldött bizottság jelentése s az egylet feloszlata iránti végleges határozat.
Eperjesen, 1879. évi szeptember 12-én.

138

Hirdetmény.

3-3

Az Eperjesen székelő „Északmagyarországi jelzálog- és iparüzletbank“ folyó 1879 évi auguszt hó 14-én tartott rendkívüli közgyűlésében a társaság feloszlását elhatározván, kötelességünkben áll a keresked. törvény 202-ik §-a értelmében e körülményt közzétenni s a társasági és illetve fulguritgyári hitelezőket netáni követeléseiknek a harmadszori közzétételtől számított hat hó alatt leendő érvényesítésére felhívni.

Kelt Eperjesen, 1879. évi auguszt hó 24-én.

Az igazgatóság.

Pachtung eventuel Verkauf.

Das Bad Szinye-Lipócz

im **Sáros-Comitat** in einer Wildromantischen Gegend, bestehend aus

2	Joch	1415	□-Al.	Intravillan	} à 1600 □-Al.
11	"	425	"	Acker	
3	"	814	"	Wiese	
—	"	568	"	Weide	
72	"	1153	"	Wald	
1	"	753	"	Unbrauchbares	

mit 3 offenen Sauerling-Quellen, 1 Spiegelbad, schönen Park, den nöthigen Badkammern, Wohnzimmer, Restauration, Tanzsaal, Billard- und Lesezimmer versehen, ist von 1-ten October l. J. zu verpachten, oder aus freier Hand zu verkaufen. — Die Bedingungen sind mündlich zu erfragen beim endesgefertigten Eigenthümer.

Eperies den 5. September 1879.

Eperieser Bankverein.

148 2-3

közönsége részé-
s, hogy a város
úrdőben a sava-
i október 1-jétől
mra, a folyó évi
s, esetleg pedig
második határidő-
brakor Bártfán a
tartandó nyilvá-
ni.
kozók oly meg-
a bérleti felté-
talnál megtekint-
egkezdéseig zárt
ellátott ajánla-

september 4-én
eti közgyűlésből.
dy Alajos,
jegyző.

Ein- elle.

Publikum die höf-
en Einkauf für die
mpfehle mein reich
Flanelle, Seiden-
aren, Tischzeuge,
und Garn Lein-
e. Ferner Regen-
n neuester Façon,
agende Artikel von
lität mit der Ver-
Bedienung.
ochachtungsvoll
nz Böhm.

ás.

eperjesi dalár-
ivatnak, misze-
árnap d. e. 10
en megtartandó
edjenek. 153

rományainak
jelentése s az
ges határozat.
ember 12-én.

ny.

zakmagyarországi
1879 évi auguszt
lésésében a társa-
lességünkben áll
rtelmében e kö-
gi és illetve ful-
veteléseiknek a
tt hat hó alatt

gusthó 24-én.

gatóság.

auf.

aus

a nőthi-
nd Lese-
der aus
erfragen

erein.

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda: főtca, 203. szám.

Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.

Ide intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben hához küldve:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 " "
Negyedévre	1 " "

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Eperjes, september 19-én.

Városunk képviselőtestületére legközelebb fontos teendők várnak.

Első sorban meg kell említenünk a csatornahálózat létesítésének kérdését.

Hogy a csatornahálózat kiépítése városunkra nézve mulhatatlan szükségesség, ez iránt a városi képviselő már rég tisztában volt. S épen ezért évről-évre, hol egyik, hol másik utcában létesített is egy-egy csatornavonal.

1876-ban a képviselő az árok-utca csatornazását kívánta fogatba venni. Szükségesnek ismertetett azonban, hogy e munkát a város általános lejtmezése s az egész csatornahálózat tervének megállapítása megelőzze, hogy különben könnyen előfordulhat bajoknak és zavaroknak eleje vétessék.

A képviselői közgyűlés ennélfogva — mint tudva van — e munkálatok iránt szerződést is kötött egy erre vállalkozott mérnökkel. Ez utóbbi azonban a szerződéstől elállván s az azon évben hirdett pályázatnak sem lévén eredménye, az ügy ez évben ismét föl lön elevenítve s a pályázat újból kihirdetve.

Időközben felmerült a mostani rőzsegát kérdése is, mely, amannál nem kevésbé fontos. Ismeretes ugyanis, hogy e gát sorsától függ jelenlegi vízvezetékünk sorsa is. Ha azt elsodorja az ár, mi itt a városban néhány kút vizére szorulunk, eltekintve attól, hogy malmaink is szünetelni kénytelenek. A mostani rőzsegát rendes körülmények között megfelelően ugyan rendeltetésének; azonban folytonos igazítást, kiadást igényel, míg másrészt nagyobb áramlatnak ellentállani aligha képes volna. Ehhez járul még azon körülmény is, hogy a partok, melyekre e rőzsegát támaszkodik, szintén erősen meg vannak gyengítve.

Egy állandó szilárd vizigát építése s a partok kellő megerősítése ennélfogva oly dolgok, melyeknek keresztülvitelét sokára elhalasztani nem lehet, a nélkül, hogy a város a jelzett esélyeknek kitétetnek.

Ez okból a város lejtmezésére vonatkozó hirdetményekben ezen utóbbi munka is fel lön véve s a vállalkozó közönség felhiva, miszerint erre nézve is adjon be ajánlatokat.

A hirdetménynek megfelelő eredménye volt, mivel a f. hó 15-ig mint az ajánlatok benyújtására kitűzött határidőig számos ajánlat érkezett be, melyek között van több igen kedvező s elfogadható is.

A tanácsnak az ajánlati eljárás eredményéről szóló jelentése a legközelebbi közgyűlésnek képezendő tárgyát, mely alkalommal a képviselő határozni fog az ajánlatok s a munka fogatba-vételének módozatai s nevezetesen azon körülmény iránt, hogy mikor lesz a célba vett munkálat tényleg megkezdendő s mily módon fog a költség fedeztetni.

A másik fontos tárgy, mely végleges elintézésre vár: a koldulás megszüntetése ügyében alkotandó szabályrendelet iránti határozat és fontos végre az erdőmesteri állomás betöltése.

Ez utóbbira vonatkozólag csak ezt kívánjuk megjegyezni, hogy mennyiben értesülésünk szerint nem csak magyar, de német erdészek is pályáztak, adjunk elsőbbséget

hazánkfiainak, kik szakképzettségök mellett nyelvünket is birják s e tekintetben is képesek megfelelni a hivatal igényeinek.

Egyelőre ezek a legfontosabb tárgyak, melyek képviselőtünk figyelmét, megfontolását és elhatározását igénybe veszik s kétségtelen, hogy ez utóbbinak mikénti nyilvánulásától függ az, hogy az ez irányban teendő lépések városunk történelmében haladást jelezzenek.

Városi közlemények.

Az alábbiakban közöljük Pletényi Endre ur, városi képviselői tagnak a koldulást megszüntető szabályrendelet tárgyában benyújtott módosítványát, mely legközelebb tárgyalás alá kerülend. E módosítvány így szól:

Rendszabály

a házaló koldulásnak szab. kir. Eperjes városa területén leendő megszüntetése és a munkaképtelen ügyefogyottak közgondozása tárgyában.

I. A koldulás megszüntetése.

1. A házaló koldulás f. é. 5540. sz. a. közgyűlési határozattal, a város egész területén, megszüntetendőnek nyilvánítván, ezen határozat fogatba lép jövő 1880-ik év január 1-én.

2. A koldulás beállítására „Tilos a koldulás” (Zébrác zakázano) feliratu táblákkal fog jeleztetni az utcák és térek szögletein.

3. Az ezen tilalom ellenére házankint koldulók, akár rendőrileg rajtakapva, akár a háztulajdonosok által bejelentetvén, ha idegenek, kiméletlenül eltoloncoltatnak; ha pedig helybeliek, a mennyiben munkaképesek volnának, ingyenes közmunkára szoritandók, ha pedig keresetképtelenek és a közgondozás igénybe vétele helyett, vagy annak tényleges élvezetében koldulással alkalmatlankodnak, elzárattással fognak fenytetni.

4. Ezen díjmentesülést teljesítőnek egy napi közmunka és illetőleg elzárattás, ismételt esetekben szigorral fog fokoztatni, hogy a koldulási zaklatásoknak eleje vétessék.

II. A keresetképtelen szegények közgondozásának fedezete és azok felvétele.

5. A koldulás megszüntetvén a helybeli születésű, vagy itt több évi adózás folytán illetékeséget nyert keresetképtelen szegények megfelelő közgondozás alá vétetnek.

6. Ezen közgondozásra forritandó szükséglet a városi évi költségvetéssel fogván megállapítottatni, ennek fedezési forrását az egyszerű államadó után, szükséghez képest, kivetendő százalékos községi pótlék képezendő, kiegészítést találva egyrészt a szegény-alapot megillető hatósági bírságokban; másrészt pedig, jelesül a városi polgári ápolásban, a temetői katolikus és a fehéritői protestáns szegények házaiban elhelyezettek szempontjából, — mennyiben az aránylagos közgondozást igénylenék, — ezen jótékony intézetek évi jövedelmeinek a szükségleti összeghez vetendő és a bennök elhelyezettek számához arányított kimutatásában.

7. A keresetképtelen szegények közgondozására fordítandó községi pótlék, mint az eddigi koldulási tehernek mérsékelt váltsága, a tényleges szolgálatban lévő katonai egyének kivül, ki fog terjesztetni a város összes lakóira, ideértve az állami és törvényhatósági tisztviselőket, a polgári s katonai nyugdíjasokat, s mindazon adózókat is, kik egyébkint a községi pótlék mentességére jogosultak.

8. Ezen pótlék megállapított évi összegéhez a belvárosban lakó adózók kétszeres, a többi pedig egyszeres százalékarányban járulnak.

9. Ezen pótlék kivételére nézve a városi költségvetés tárgyalása alkalmával, tekintettel a 6-ik és 7-ik pontra, különvált előterjesztést tesz a tanács.

10. A közgondozás alá veendő névjegyzékét a kapitányi hivatal kellő időben elkészíti, — s akkor munkaképtelenségét a városi orvosok egyike által constatáltván, a városi tanácsnak betér-

jeszti; ez utóbbi pedig — a lelkeseknek minden egyes iránt adandó véleménye mellett — végleg megszabja a gondozás alá veendő számát és mint a fenti intézetekben elhelyezettek egy a künn lakók aránylagos napi jutalékát; s ezen összevétel képezendő a 9-ik pontban jelzett előterjesztés szükségleti adatait.

11. Folyton nyilvántartandó lévén egy a gondozás alatt lévők névjegyzéke mint a reájok fordított összegek kimutatása, az a kapitányi hivatal által a városi tanácsnak minden évnegyed végével betérjesztendő lesz.

A gondozottak közt előforduló haláleseteket pedig köteles leendő a városi halottkém esetről esetre késedelem nélkül bejelenteni, a jutalék azonnali beállítására tekintetéből.

12. Minden év végével külön leszámolás történik egy a gondozottak száma, mint a reájok fordított összegek felől.

III. A gondozás minősége és annak módozatai.

13. Közgondozás szempontjából külön figyelmesség alá veendő a nevezett jótékony intézetekben elhelyezett és a künn lakó keresetképtelen szegények. Amazok aránylagos segélyezésére szolgáló az alább megszabott napi jutalék minimuma, ezek pedig családi viszonyaik szerint fokozatos jutalékban részesülnek, s teljes elhagyottságukban a gondozás maximumát nyerik.

14. A gondozandó szegények napi jutaléka — krajcárnál kevesebb, és — krajcárnál több nem lehet.

15. A nevezett intézetek szegényei csak anynyiban és addig segélyeztetnek, a mennyiben és míg az intézet jövedelme ellátásuk fedezésére nem elegendő. — valamely intézet jövedelmeinek nealáni többlete azonban a többiek fedezeti szükségletéhez nem számítható.

16. Ha a számba vett szegények valamelyike orvosi ápolást igényel, napi jutalékán felül a városi orvosok által teljesítendő kezelés mellett, ingyen orvosszerekben is részesül.

17. A gondozás alá vett künnlakó szegények név- és sorszámmal jelzett igazolási könyvecskét kapnak, melybe az illetőnek kifizetett jutalék-részek bejegyeztenek; az intézeti szegények napi jutalékait az abban részesülők névjegyzéke mellett felvételi elismervénnyel az intézet kezelője veszi fel.

18. Mindkét rendbeli jutalékok kifizetése minden héten egyszer — szombaton, — vagy ha ünnep volna, megelőző napon a kapitányi hivatal helyiségében s ennek ellenőrzése mellett a pénztári ellenőr által történik.

19. Az elhalálozott gondozottak könyvecskéje megsemmisítettik s illetőleg a halálozási nap a névjegyzékbe foglalva betérjesztetik.

20. Mindezeket fogatba venni és illetőleg fogatba vétetni a városi tanács feladata lesz.

Fővárosi levél.

(Elevenség. — Erzsébet-park. — Idyll. — Corso. — Petőfi-társaság. — E. Kovács Gyula. — A világ ura. — Uj színházak).

Az előkelő világ, melyet Solkhub gróf, az orosz író oly híven rajzolt, visszaérkezett a fürdőhelyekről, nyárlakokból s eleveníti most a főváros boulevardjait. A mulató-helyek és színházak telvék. Mulatni akar mindenki, hogy feledje gondjait és mindent. Hisz csak egyszer élünk! Az Erzsébet-parkon concert van; fej tej mellett állja körül a zenekari emelvényt, egész rajokban végtelenül hullámszik fel s alá a tömeg, míg mások a kioszk verandáján tesznek eleget gyomruk követelményeinek. Akár a Champs Elysées! Így megy az késő estig, míg a zene darabjait előadja és a nép a színházakba vagy orpheumba siet, hol éjfélidőzik. Budapest világvárossá lesz! — legalább e tekintetben. A nap eltűnik a láthatárból, a park virággyái halványan látszanak a lámpafényben, a fák némán bámulnak a vak sötétbe; legszebb kép a fővárosi csendélet közepette. A szerelmesek föl is keresik e helyet; itt egy pár, terveket főzve, megy fel s alá, ott egy padon egy ifju sóhaj, mellette — ő; és ő dalogat, azt sem tudva mit.